

Krav om, at en Del af de Udgifter, som fremkomme paa den Maade, skulle kompenseres, vil jeg ikke være med til at give min Tilslutning til Forhøjelsen af Tjenestemændenes Løn og samtidig nægte at gaa med til Kompensationen. Jeg er altsaa i saa Henseende enig med Regeringen og med Flertallet her i Salen, idet jeg er villig til at give en lignende Kompensation som den, der er fordret i Lovforslaget vedrørende Portotaksterne og i Lovforslaget vedrørende Statsbanernes Takster. Jeg har faaet den højtærede Formands Tilladelse til at omtale begge disse Forslag under eet, da de Ændringsforslag, jeg har stillet, gribe saaledes ind i hinanden og nødvendigvis berøre begge Forslag, at de maa omtales under eet. Jeg har nemlig ment, at naar man skulde have Kompensation, skulde man tage den paa en saadan Maade, at man virkelig opnaaede den Kompensation, som man tilstræbte, at man ikke byggede Haabet paa en mere eller mindre velbegrunnet Beregning, men at man kunde have en saa stor Sikkerhed som overhovedet mulig for, at man ogsaa fik de Penge ind, man ventede og havde Brug for.

Med Hensyn til det første af de foreliggende Lovforslag om et Tillæg til Postloven, som væsentlig indeholder en Del Ændringer i Postvæsenets Takster, skal jeg sige, at jeg kan tiltræde alle de af Regeringen foreslaaede Ændringer med Undtagelse af Forslaget om, at man skulde formindske Frimærkerabatten fra 4 til 2 pCt. De Betæneligheder, som man kunde have ved at gaa med til en saadan mindre Rabat, ere jo allerede udtalte fra forskellige Sider og forskellige Gange, jeg skal derfor ikke komme langt ind paa det her; men det forekommer mig, at de handlende, som nu i Øjeblikket forsyne Publikum med Frimærker, have nogen Ret i den Betragtning, de gøre gældende, at det, at man gaar hen og forhøjer Tjenestemændenes Lønning, ikke bør have til Følge, at man formindsker den Indtægt, som Detailhandlerne have af dette Salg. Jeg tror, at disse Mænd have Ret i den Betragtning, som ogsaa er gjort gældende her tidligere, at naar man formindsker Frimærkerabatten fra 4 til 2 pCt., vil det for det første medføre den Ulempe for Publikum, at det bliver vanskeligere at faa Frimærker, enkeltvis, men for det andet vil det muligvis medføre, at man ude omkring paa Posthusene og paa Postkontorerne maa etablere særlige Udsalg af Frimærker og maaske man skal have flere til at ekspedere, end man har i Øjeblikket, saa at den

Indtægt, man har forventet at faa ved denne Nedsættelse, nemlig en Indtægt af 265,000 Kr., vil forringes i ret betydelig Grad. Jeg skal villig indrømme, at det er noget, man kan tvistes om, men det kan ikke benægtes fra nogen Side, at der i hvert Tilfælde er Mulighed for, at denne Indtægt paa 265,000 Kr. vil forringes væsentlig.

Det er den ene Aarsag til, at jeg ikke kan gaa med dertil. Den anden Aarsag er den, at jeg mener, det er paa urette Sted at lægge Udgifter i Anledning af de forøgede Lønninger, som Tjenestemændene skulde have; og jeg skal derfor tillade mig at anvise en anden Vej. Paa det andet Forslag, som vi have til Forhandling, nemlig Forslag til Lov om Ændringer i Statsbanernes Takster, er der blandt andet foreslaaet Forhøjelser af Godstaksterne, og denne Forhøjelse, som nærmere er angiven i Forslaget, er beregnet at skulde give en Indtægt af 615,000 Kr. Se, det tror jeg er noget af den Slags, som man kan regne med med nogenlunde Sikkerhed; det vil nok komme til at passe, at der i hvert Tilfælde i det mindste vil fremkomme denne Forhøjelse. Saa er der foreslaaet forskellige andre Forhøjelser for at tilvejebringe en Merindtægt, nemlig foruden Forhøjelsen af Godstaksterne ogsaa en Forhøjelse af Hurtigtogbilletternes Pris, en større Afgift for Cykler, en Forhøjelse af Indskrivningsgebyret for Rejsegods og en Forhøjelse af Kreaturtaksterne. De første kan jeg ikke være med til, fordi jeg er overbevist om, at hvis man f. Eks. valgte at forhøje Indskrivningsgebyret for Rejsegods, vilde man deraf blot faa den Følge, at det rejsende Publikum vilde slæbe saa meget mere Bagage ind i Kupeerne til Ulempe for deres medrejsende. Og at forhøje Afgiften for Transport af Cykler synes jeg heller ikke om. Jeg skal villig indrømme, at Cykler ere ubehagelige Apparater for Statsbanerne at have med at gøre; det er en meget kedelig Transport; der skal tages varsomt paa disse Cykler. Men paa den anden Side ere de, der bruge Cyklerne, som oftest Folk, der ikke have saa forfærdelig meget af Penge, og de benytte dette Køretøj til at komme ud i deres Fritid og faa lidt frisk Luft og se sig om. At lægge dem Hindringer i Vejen i saa Henseende kan jeg ikke være med til.

Hvad Forhøjelsen af Kreaturtaksterne angaar synes det mig ogsaa at være en ret uheldig Foranstaltning. Jeg ved ogsaa med Sikkerhed, at f. Eks. alle Slagterierne i høj Grad beklage sig over et saa-